AMBROSIASTER

Freising, 1. Hälfte 9. Jh. Seite 146

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38233
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

Sic enim gloriantur in dō. & de ipso omnē gratiā spirantes dī dicuntur
adō adoptati. Ita & in homine gloriantur & homines & carnales di
cunt sententiā dī conclusi. qui ait. Ego dixi dii estis. Uos autē
r&ur pinuidiā magis personar illorū destruere. ostendens mag
nū errorē & addī contumeliā p̄tinere quando dō p̄dicato glo
riam at hominib;. Quid ergo min ē agentilitate dū adhuc
aliquid de hominib; sperat. Quid igit ē apollo. quid uero
paulus ministri ei cui credidistis. & quia ministri sper in his
mōnē sed in dno cui ministri. Illi enim gratiarū actio defe
renda ē cuius donū ē. hi uero serui quos & iā inuitos opostā dispen
sare. Nūquid nō moyses coactus ē ire ad pharaonē. & ionas inui
tus missus ē praedicare nin & uitis. & annanias contra dicens.
missus ē saulo manū ī ponere. Et unicuiq; sic dnus dedit.
id. ē. sic uoluit & sic diuisit singut officia ministerii.
Ego plantaui apollo rigauit. sed dī incremētū dedit. Plan
tare ē euangelizare. & ad fidē trahere rigare uō baptizare sollēpnib; uerbis. P&cata aū dimittere. & spm dare
dī solius. si ergo effectū salutis dī dat. nulla gloria in hac re
hominis ē. Scim enim & spm scm sine manus inpositione datū
adō. & ñ baptizatū consecutū remissionē p&catorū. Nūquid
ñ hic inuisibilit baptizatus ē. quando donū baptismatis con
sequutus ē. Itaq; neq; qui plantat aliquid neq; qui rigat sed qui
incremētū dat dī. Et plantata enim solent emori & rigata ad ef
fectū fecunditatis minime puenire. nisi d&dī ueg & ā urtā.
Quantū ergo ad honorificentiā dī pertinet & nihil ē homo. quantū
aut ad ministerū necessarius ē. ut honorific&ur quasi seruus.
Nū ita aliquid de illo sper&ur ad iniuriā dī. Quia aū plantat &
qui rigat unū sunt. Unūsquisq; aū ppriā mercedē accipi& sed